

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Mysta In Pulpito Simplex, seu Dissertatio Theologica, De Simplicitate, Quam Ecclesiasticus Præsul, in suggesto, Nunquam non, sollicitus ac satagentius obervare debet

Nitsch, Georg

Wolfenbuttelae, MDCCXVI

VD18 13021338

8. Fundamentum.

urn:nbn:de:gbv:45:1-13753

ciosam peritiam; *hujus mundi?* I. Cor. i, 20. Finis istòc:
Ein En gibt mehr Nahrung / als eine ganze Schüssel voll
Kohl.

8. FUNDAMENTUM.

Parùm efficiunt comptæ, ac bene pexæ orationes;
Non instruunt, sed destruunt; Movent, non proinno-
vent; delectant, non juvant. Illum cibi apparatus
meritisimo taxaveris jure, qui plus habet condimen-
ti, quàm nutrimenti; plus juris, quàm carnis. At-
que eandem rationem scias sermonis evangelici, ubi
multa ðeatra, pauca mystica; multa curiosa, pauca
fructuosa; multa, ad audientiæ popularis illecebram;
pauca ad indulgentiam divini Numinis prædicandam.
Absit talis verborum profluentia! absit talis verbo-
rum magnificentia! Quid enim, obsecro, prodest au-
res scalpere, ubi cordi lethaliter ægrotanti, facienda
est medicina? In nuce perforata nucleus non est quæ-
rendus; nec diu ejusmodi splendent meteora. Parvu-
li petunt panem & tu ipsis porrigis lapidem? Pio ec-
clesiæ Ministro in id omnibus incumbendum viri-
bus, ut gregem sibi commissum, non tam doctum,
quàm devotum; non tam subtilem efficiat, quàm
humilem atque exilem. Quicquid verò ad ostenta-
tionem ingenii proponitur, aures utut titillet, inte-
riora tamen non penetrat,

Sed tantum leviter supra natæ, instar Olivii.
Perquàm appositiè Ludov. Blosius, initio operum suo-
rum: *Sane, inquit, talcm me esse profiteor, qui aliquando*
facun-

facunde dicere, neque possem, si vellem, neque vellem, si pos-
 sem; pietati admodum amica est simplicitas, fitque, ne-
 scio quō pacto, ut verba exulta, cor plerumque non tam
 penetrant, quām demulcent; & interpositis nonnullis,
 addit: Ninius eloquentia amor mentes eorum, qui
 minus affecti sunt facillime à DÉO, ac pietate avocati.
 Et in precipitum, philavtiae, superbia Et kenodoxia per-
 tractas velut atheas reddit. Hæc Blosius. Negligit
 auditor mysteria fidei; dum animum ad ornamenta
 Rhetorica advertit; Omnis, sive de malo, quod fu-
 giendum; sive de bono, quod prosequendum, evane-
 scit cura, dum amœniores loquendi formulas anhe-
 lat, & arguta dicendi acumina sibi tenter spectat &
 exspectat. En! sic splendor elaboratus evacuat! & sic
 sermo, ex industria cultus, vim dictorum enerat! Ex-
 sunto proin' exquisitæ istæ munditiæ & nitidæ verbo-
 rum gemmulæ, à quibus populus nil, quām levissi-
 mam reportat voluptatem. Bullas dixeris; spumas di-
 xeris; sonum æstuantis maris dixeris. Exsunto, in-
 quam, exsunto! Regnum DÉI non consistit in sermone;
 sed efficacia, I. Cor. 4, 20. h. e. Ecclesiæ ædificatio
 non promovetur, inani verborum tinnitu; sed vera
 DÉI cognitione, efficacique pietate &c. Alii colos
 tornent; alii gryffillos fabricentur; alii muscipulas in-
 veniant; Tu Homō-DÉI stude simplicitati; Cuncta,
 quæ proponis, sint infra divinationem: Populis lo-
 quere populariter, & communionem, sermone com-
 pellare communi, cayc unquam obliyiscare. Confite-
 beris

L 2

beris mecum, sacratiora γράμματα omnis fuci, tumo-
risque esse expertia; sed nonne quævis syllaba est ictus
securis? nonne omne, quod spiratur, est vivax? non-
ne pérpetuo aliquid magnifici, quod animo legentis
sese insinuet, respectu sensus habet annexum? Quem-
admodum, cum Angelus (sunt verba magni cuius-
dam Theologi) offert se conspiciendum, sub humana
specie, os quidem humanum agnoscitur, Et humana
membrorum conformatio, apparet tamen semper aliquid,
ut ita dicam, peregrinum, quod percellaris animo, Et tar-
citat admonearis, non esse verum hominem, sed spectrum:
ita est in Scriptura stylo, nescio quid, quod effari non pos-
sum, persentiscitur tamen ab iis, qui legunt; quo facile
eum discernas, à scriptis humanis. Sicut cuiusvis est in
esculentis discernere satores, quamquam rationem diver-
situdinis explicare difficile sit. Vis itaque est in humili-
tate, efficacia in simplicitate. Apage ergo calami-
stros! apage fastus! apage Phaetonæos conatus!
apage ænigmata, non apocalypticæ, seu vere prophe-
ticæ (hæc enim piissima suscipienda sunt reverentia)
sed cerebrina, sed chimærica, sed temerè excogitata.
& inutiliter multiplicata.

9. FUNDAMENTUM.

Non solum fastidium; sed & suspicionem parit
affectata verborum lascivia. Ex re & vero Joh. Picus
Mirand: *A fucato sermone, si non desipit Auditor, quid
speret aliud, quam insidias?* Vid. Epist. ad Herm. Barb.
De

